

UDSKRIFT
AF
HØJESTERETS ANKE- OG KÆREMÅLSUDVALGS DOMBOG

HØJESTERETS KENDELSE
afsagt torsdag den 15. november 2012

Sag 188/2012

Anklagemyndigheden

mod

T2

(advokat Casper Andreassen, beskikket)

og

T4

(advokat Hanne Rahbæk, beskikket)

I tidligere instans er afsagt kendelse af Østre Landsrets 7. afdeling den 26. april 2012.

I påkendelsen har deltaget tre dommere: Marianne Højgaard Pedersen, Michael Rekling og Vibeke Rønne.

Påstande

De kærende, T2 og T4, har nedlagt påstand om, at landsrettens kendelse ændres, således at det fastslås, at betingelserne for varetægtsfængslingen af dem, indtil fuldbyrdelse af dommen kunne iværksættes, ikke var opfyldt.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

Sagsfremstilling

T2, der er dansk statsborger og født den , blev ved Østre Landsrets dom af 26. april 2012 idømt fængsel i 1 år 9 måneder efter straffelovens § 286, stk. 2, jf. § 279, jf. til dels § 21, ved salg af annoncer på internettet i perioden fra september 2007 til december 2008.

T4, der er dansk statsborger og født den , blev ved samme dom idømt fængsel i 1 år efter straffelovens § 286, stk. 2, jf. § 279, ved salg af annoncer på internettet i foråret og sommeren 2008.

Begge de tiltalte havde anket Københavns Byrets dom af 22. marts 2011 til frifindelse, subsidiært formildelse.

Efter domsafsigelsen i Østre Landsret blev T2 og T4 varetægtsfængslet i henhold til retsplejelovens § 769, stk. 1, jf. § 762, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, nr. 1, indtil fuldbyrdelse af dommen kunne iværksættes. Landsretten henviste til oplysningerne om T2 og T4's bopælsforhold og alvoren af de forbrydelser, som de var fundet skyldige i.

T2 og T4 overgik den 24. maj 2012 til afsoning af deres straffe.

Ifølge de folkeregisteroplysninger, der forelå for landsretten, var både T2 og T4 i udrejst af Danmark til De Forenede Arabiske Emirater i 2009.

Om sine personlige forhold har T2 ifølge Østre Landsrets retsbog af 23. april 2012 forklaret: "at han arbejder med elektronik. Han har samlever og to døtre. Han bor på Malta. Han har kontaktadresse DK."

Om sine personlige forhold har T4 ifølge Østre Landsrets retsbog af samme dato forklaret: "at han flytter til DK slutningen af denne måned. Han har kæreste og en søn. Han og kæresten venter sig til november. Han havde startet et firma, der beskæftiger sig blandt andet med at formidle danske og udenlandske selskaber."

Af retsbøgerne fra byrettens behandling af straffesagen fremgår, at T2 var mødt til 15 ud af de 16 retsmøder, hvortil han var tilsagt, og at T4 var mødt til 14 ud af de 16 retsmøder, hvortil han var tilsagt.

Det fremgår af retsbøgerne fra Østre Landsrets behandling af ankesagen, at T 2 og T 4 var mødt til alle ni retsmøder, som fandt sted i perioden 9. januar 2012 til 26. april 2012.

Anbringender

T 2 har anført, at betingelserne for varetægtsfængsling efter landsrettens dom i medfør af retsplejelovens § 769, stk. 1, jf. § 762, stk. 1, nr. 1, ikke er opfyldt, fordi der ikke var bestemte grunde til at antage, at han ville unddrage sig fuldbyrdelse af straffen. Han er den 15. maj 2012 med virkning fra den 26. marts 2012 blevet tilmeldt folkeregisteret på adressen DK. Hans samlever og deres fælles børn på 3 og 4 år blev tilmeldt samme adresse. Familien flyttede fra Malta til Danmark, fordi hans samlever i eftersommeren 2012 skulle påbegynde en uddannelse på . Da han blev varetægtsfængslet, var han ganske vist bosiddende i et andet EU-land, men havde planer om at flytte tilbage til Danmark, og han havde allerede den 26. marts 2012 reelt bopæl her sammen med sin samlever og to børn. Han har derfor kontinuerligt og under alle omstændigheder fra den 26. april 2012 haft fast familiemæssig tilknytning til Danmark både i form af samleveren, de to børn og al øvrig familie. Han mødte endvidere til samtlige retsmøder under hovedforhandlingen for både byretten og landsretten, og bestemmelsen blev ikke anvendt efter domsafsigelsen i Københavns Byret, hvor han blev idømt en straf af næsten samme længde.

Endvidere er betingelserne for varetægtsfængsling efter landsrettens dom i medfør af retsplejelovens § 769, stk. 1, jf. § 762, stk. 2, nr. 1, ikke opfyldt, da hverken forholdets grovhed eller hensynet til retshåndhævelsen kræver, at han varetægtsfængsles. Han har navnlig henvist til, at en dom på 1 år 9 måneders fængsel ikke kan danne grundlag for varetægtsfængsling efter afsigelse af dom i anken under omstændigheder, hvor gerningstidspunktet ligger 4 år tilbage i tiden, hvor der ikke har været varetægtsfængsling i den mellemliggende periode, og hvor der er tale om en sag om økonomisk kriminalitet.

T 4 har anført, at betingelserne for varetægtsfængsling efter landsrettens dom i medfør af retsplejelovens § 769, stk. 1, jf. § 762, stk. 1, nr. 1, ikke er opfyldt. Han har henvist til oplysningerne til landsretten om sine bopælsforhold, hvorefter han under domsforhandlingen boede i en fremlejet lejlighed på DK, og hvorefter han skulle flytte til en nærmere angivet adresse i DK. Han har samlever og familie i Danmark, her-

under en 4-årig søn, som han jævnligt så, da han havde bopæl i De Forenede Arabiske Emirater, og som under ankesagens behandling opholdt sig hos ham tre dage hver uge. Det forhold, at han ikke havde folkeregisteradresse i Danmark, giver under de foreliggende omstændigheder ikke tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, at han ville unddrage sig forfølgningen. Det må herved tillægges betydning, at han under hele retssagen har holdt sig orienteret om sagens gang og er mødt frem til alle retsmøder, samt at han ikke er idømt en længerevarende fængselsstraf.

Betingelserne for varetægtsfængsling efter retsplejelovens § 769, stk. 1, jf. § 762, stk. 2, nr. 1, er heller ikke opfyldt, idet hverken forholdets grovhed eller hensynet til retshåndhævelsen krævede varetægtsfængsling. Særligt vedrørende retshåndhævelseshensynet har han henvist til, at det taler imod varetægtsfængsling efter § 762, stk. 2, nr. 1, at der er forløbet 4 år fra de kriminelle forhold blev begået, at han og de øvrige domfældte har været på fri fod under sagens behandling, og at der er tale om økonomisk kriminalitet. Anklagemyndigheden fremsatte da heller ikke begæring om varetægtsfængsling af de domfældte, som havde bopæl i Danmark, uagtet at de pågældende fik straffe på henholdsvis 1 år 3 måneders fængsel og 2 år 6 måneders fængsel.

Anklagemyndigheden har anført, at betingelserne for varetægtsfængsling i henhold til retsplejelovens § 769, stk. 1, jf. retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 1, er opfyldt. Da der den 26. april 2012 forelå endelig dom, var den længerevarende fængselsstraf en realitet, og der forelå således ikke længere kun en straftrussel. Dette må indgå i vurderingen sammen med oplysningerne om de kærendes personlige forhold. Det kan derfor ikke i relation til retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 1, anses for afgørende, at de kærende ikke blev varetægtsfængslet efter byrettens dom, idet betydningen af straffens længde efter endelig dom må indgå med større vægt end tidligere i sagsforløbet. Uanset begge de fængslede har tilknytning til Danmark i form af familiemæssig tilknytning og uanset oplysningerne om, at de har opholdt sig i Danmark under landsrettens behandling af sagen og var ved at etablere bopæl i Danmark på ny, indebærer oplysningerne om de pågældendes tilknytning til udlandet sammenholdt med de idømte straffe, at landsretten med rette har fundet, at der var bestemte grunde til at frygte, at de pågældende ville unddrage sig fuldbyrdelsen af straffen.

Til støtte for, at også betingelserne for varetægtsfængsling i henhold til retsplejelovens § 769, stk. 1, jf. § 762, stk. 2, nr. 1, er opfyldt, har anklagemyndigheden navnlig anført, at da der i

sagerne er idømt straffe på henholdsvis 1 år og 1 år 9 måneder, må straffenes længde generelt anses tilstrækkelige til at danne grundlag for varetægtsfængsling efter straffelovens § 762, stk. 2, nr. 1. Vurderingen af, om den pådømte kriminalitet har en sådan grovhed, at hensyn til retshåndhævelsen kræver fængsling, må foretages som en samlet bedømmelse af de strafbare forhold og omstændighederne herved. I de foreliggende sager er de kærende dømt for at have besveget en række personer for samlet set store beløb, og kriminaliteten er udøvet ved en systematisk og gennemarbejdet salgspprocedure. Sagen har derfor en betydelig grovhed, hvorfor hensynet til retshåndhævelsen med rette – og uanset den forløbne tid – har kunnet kræve, at de sigtede ikke var på fri fod efter domsafsigelsen. Den omstændighed, at de dømte ikke har været varetægtsfængslet tidligere, kan ikke føre til andet resultat.

Højesterets begrundelse og resultat

Efter de oplysninger, der forelå for landsretten, var T2 og T4 udrejst af Danmark til De Forenede Arabiske Emirater i 2009. Under henvisning hertil og til de straffe, de blev idømt ved landsrettens dom, tiltræder Højesteret, at betingelserne for varetægtsfængsling af dem i medfør af retsplejelovens § 769, stk. 1, jf. § 762, stk. 1, nr. 1, indtil fuldbyrdelse af dommen kunne finde sted, var opfyldt.

Henset til karakteren af den kriminalitet, som T2 og T4 er dømt for, og til, at der på tidspunktet for varetægtsfængslingen var forløbet omkring 4 år fra lovovertrædelserne blev begået, finder Højesteret, at hensynet til retshåndhævelsen ikke kræver, at T2 og T4 var varetægtsfængslet, indtil fuldbyrdelsen af dommen kunne iværksættes. Betingelserne for varetægtsfængsling af T2 og T4 i medfør af retsplejelovens § 769, stk. 1, jf. § 762, stk. 2, nr. 1, var derfor ikke opfyldt.

Herefter stadfæstes landsrettens kendelse for så vidt angår varetægtsfængslingen i medfør af retsplejelovens § 769, stk. 1, jf. § 769, stk. 1, nr. 1.

Thi bestemmes:

Landsrettens kendelse vedrørende T2 og T4 stadfæstes i medfør af retsplejelovens § 769, stk. 1, jf. § 762, stk. 1, nr. 1.

Påstanden om varetægtsfængsling i medfør af retsplejelovens § 769, stk. 1, jf. § 762, stk. 2, nr. 1, burde ikke være taget til følge.

Statskassen skal betale kæremålsomkostninger for Højesteret.

--oo0oo--

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Højesteret, den 15. november 2012.

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'K. Lohmann', with a long horizontal flourish extending to the right.

Kirsten Lohmann

kontorfuldmægtig

**UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS RETSBOG**

Den 26. april 2012 kl. 09:30 holdt Østre Landsret offentligt retsmøde i retsbygningen, Bredgade 59, København.

Retten beklædtes af landsdommerne Steen Mejer, K. Wiingaard og Peter Thønnings, samt af domsmændene ...

Som rettens formand fungerede landsdommer Steen Mejer.

Som protokolfører fungerede kontorfuldmægtig Hanne Jager Sørensen.

Retsplejelovens §§ 66, stk. 2, og 91, stk. 1, var iagttaget.

Der foretoges fortsat hovedforhandling:

7. afd. nr. S-1063-11:

Anklagemyndigheden

mod

1) T1

(cpr.nr.

(advokat Anders Németh, besk.)

2) T2

(cpr.nr.

(advokat Casper Diemer Andreasen, besk.)

3) T3

(cpr.nr. 7

(advokat Peter Martin Blinkenberg, besk.)

4) T4

(cpr.nr.

(advokat Hanne Rahbæk, besk.)

5) T5

(cpr.nr.

(advokat Erbil Gökhan Edge Kaya, besk.)

For anklagemyndigheden mødte Statsadvokaten for København og Bornholm ved medhjælper, politiassessor Kirsten Marie Rasmussen

For og med tiltalte T1 mødte som beskikket forsvarer advokat Anders Németh.

For og med tiltalte T2 mødte som beskikket forsvarer advokat Casper Diemer Andreasen

For og med tiltalte T3 mødte som beskikket forsvarer advokat Peter Martin Blinkenberg.

For og med tiltalte T4 mødte som beskikket forsvarer advokat Hanne Rahbæk.

For tiltalte T5 mødte som beskikket forsvarer advokat Erbil Gökhan Edge Kaya.

Tiltalte T5 var i henhold til tilladelse meddelt i retsmødet den 3. januar 2012 ikke mødt.

Sagens akter var til stede.

Sagen procederedes.

Forsvareren for tiltalte T1 nedlagde påstand om frifindelse, subsidiært formildelse, navnlig således at dommen gøres betinget.

De tiltalte havde lejlighed til at udtale sig.

Kl. 10.15 optoges sagen med tilkendegivelse, at dom afsiges kl. 14.

Kl. 14 afsagdes dom, se dombogen.

De domfældte T2, T3 og T4 var til stede.

De domfældte T1 og T5 var ikke til stede.

Retten tillagde den for landsretten beskikkede forsvarer, advokat Anders Németh, i salær 120.000 kr. med tillæg af moms, der betales endeligt af domfældte T1

Retten tillagde den for landsretten beskikkede forsvarer, advokat Casper Diemer Andreasen, i salær 110.000 kr. med tillæg af moms, der betales endeligt af domfældte T2, der tillige endeligt udreder det salær på 45.000 kr., der med tillæg af moms foreløbigt er tillagt den tidligere beskikkede forsvarer, advokat Henrik Stagetorn.

Retten tillagde den for landsretten beskikkede forsvarer, advokat Peter Martin Blinkenberg, i salær 120.000 kr. med tillæg af moms, der betales endeligt af domfældte T3

Retten tillagde den for landsretten beskikkede forsvarer, advokat Hanne Rahbæk, i salær 120.000 kr. med tillæg af moms, der betales endeligt af domfældte T4

Retten tillagde den for landsretten beskikkede forsvarer, advokat Erbil Gökhan Edge Kaya, i salær 120.000 kr. med tillæg af moms betales endeligt af domfældte T5

Domsmændene fratrådte.

Anklagemyndighedens repræsentant anmodede om, at de domfældte T2
T3 og T4 i varetægtsfængsles i medfør af retsplejelovens § 769, stk. 1, jf. §
762, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, nr. 1, indtil fuldbyrdelse af sanktionen kan iværksættes.

De domfældte T2, T3 og T4 og deres forsvarere protesterede
herimod.

Efter votering afsagdes sålydende

k e n d e l s e:

Da betingelserne for varetægtsfængsling i medfør af retsplejelovens § 769, stk. 1, jf. §
762, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, nr. 1, i betragtning af oplysningerne om de domfældtes
bopælsforhold og alvoren af de forbrydelser, som de er fundet skyldige i, findes at
være opfyldt,

b e s t e m m e s:

De domfældte, T2, T3 og T4, skal
være varetægtsfængslet, indtil fuldbyrdelse af sanktionen kan iværksættes.

Sagen sluttet.

Retten hævet kl. 14.15.

(Sign.)

Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 27. april 2012

Peter Jansen, sekt.leder